

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1076/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713214127
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713214127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Oľgy Maľovej, v právnej veci navrhovateľky F. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX I. č. XX, proti odporcovi F. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. č. XXX, XXX XX M. A., o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 22. 10. 2013 č. k. 9C/94/2013 - 57, takto

rozhodol:

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol, **s a n e d o t ý k a .**

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným vo výške 110,- Eur mesačne počínajúc dňom 22. 08. 2013 vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Zameškané výživné za obdobie od 22. 08. 2013 do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej vo výške 69,68 Eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, a ktorá zmena pomerov odôvodňovala aj zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie odporca. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že výživné mu bude zvýšené z 80,- Eur mesačne na 90,- Eur mesačne, prípadne rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť také výživné, ako určil súd prvého stupňa. Poukazoval na to, že X. A. XXXX uzavrel manželstvo s U. C., ktorá má z predchádzajúceho vzťahu 3 maloleté deti. Aj keď ku týmto deťom nemá vyživovaciu povinnosť, tak náklady na domácnosť sa zvýšili. Jeho manželka je nezamestnaná. Tieto okolnosti by mal súd zohľadniť. Taktiež musí platiť úver, má náklady aj s cestovným do zamestnania. Okrem toho má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére A. vo výške 70,- Eur mesačne. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto nemôže platiť na navrhovateľku vyššie výživné a keď, tak len v takom rozsahu, ako uviedol v podanom odvolaní.

Na odvolanie odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. V dôvodoch odvolania poukazovala na to, že od poslednej úpravy výživného uplynula

doba 3 rokov. Je študentkou P. ročníka na L. A. X. v O., s čím sú u nej spojené zvýšené výdavky na obedy v škole a cestu do školy, ktoré sú pomerne vysoké, nerátajúc do toho všetky iné výdavky, ktoré s návštevou školy má, ako aj s jej osobnými potrebami. Žije v spoločnej domácnosti s matkou a so sestrou A., pričom matka zo svojho príjmu, ktorý dosahuje nemôže zabezpečiť všetky potreby domácnosti, ako aj potreby jej a sestry. Pôvodne návrhom na začatie konania sa domáhala vyššieho výživného, ako jej určil okresný súd. Vzhľadom na pomery na strane otca však netrvala na tom, aby platil výživné tak, ako požadovala, ale uspokojila sa aj s rozhodnutím okresného súdu. Tento zvýšil výživné otcovi len o 30,- Eur nad určené výživné. Takáto suma nemôže zasiahnuť do schopností a možností otca takým spôsobom, aby výživné určené súdom prvého stupňa nemohol platiť. Rozhodnutie okresného súdu preto považovala za vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania odporcu, dospel krajský súd k záveru, že v danej veci okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p.. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Podaným návrhom sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom.

V zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Zákon o rodine ani nevyžaduje, tak ako O. s. p., aby išlo o podstatnú zmenu. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť tieto dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Z obsahu spisu je nesporné, že výživné na navrhovateľku bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 19. mája 2010 č. k. 8C/49/2010 - 26, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené, pričom vtedy ešte maloletá navrhovateľka a tiež jej sestra A. boli zverené na čas po rozvode do osobne starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na výživu navrhovateľky výživné vo výške 80,- Eur mesačne a na maloletú A. výživné vo výške 70,- Eur mesačne počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode. Navrhovateľka bola v tom čase vo veku XX rokov a jej sestra A. vo veku XX rokov. Podľa potvrdení zamestnávateľov rodičov detí matka navrhovateľky dosahovala v tom čase priemernú mesačnú čistú mzdu vo výške 344,93 Eur a otec vo výške 622,25 Eur.

Je nesporné, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba 3 rokov. Navrhovateľka je študentkou P. ročníka na L. A. X. v O.. Za obdobie od poslednej úpravy výživného jej náklady na výživu, ošatenie, náklady spojené s návštevou školy podstatne vzrástli. Matke sa oproti predchádzajúcemu obdobiu zvýšil príjem na sumu 383,50 Eur a otcovi na sumu 631,- Eur. Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, tento sa v dostatočnom rozsahu zaoberal aj tým, aké výdavky má matka navrhovateľky, ale aj otec navrhovateľky. Je nesporné, že matka navrhovateľky zo svojho príjmu nedokáže zabezpečiť všetky potreby navrhovateľky popri nákladoch na bývanie, chodu domácnosti a potrieb sestry navrhovateľky, ako aj ich matky.

Je nesporné, že navrhovateľka je preto odkázaná na výživné od svojho otca, teda odporcu. Tento vzhľadom na príjem, ktorý dosahuje, ale aj na okolnosť, že uzavrel nové manželstvo môže bez ujmy na svojej výžive a osôb, ktorým je povinný túto zabezpečovať platiť na navrhovateľku výživné tak, ako určil súd prvého stupňa, teda sumou 110,- Eur mesačne. Takto určené výživné od odporcu s príspevom matky pokryje potreby navrhovateľky. Vzhľadom na schopnosti a možnosti platiť výživné zo strany odporcu, považoval aj krajský súd výživné určené súdom prvého stupňa za primerané a v súlade s § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Krajský súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že od poslednej úpravy výživného vo vzťahu k navrhovateľke došlo k zmene pomerov a preto okresný súd na základe návrhu navrhovateľky správne pristúpil k zmene súdneho rozhodnutia v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti bolo vecne správne a preto ho krajský súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Keďže navrhovateľka proti rozsudku okresného súdu, ktorý v prevyšujúcej časti jej návrh na určenie vyživovacej povinnosti zamietol, odvolanie nepodala, tak v tejto časti sa krajský súd rozsudku okresného súdu nedotkol, keďže podaným odvolaním tento výrok napadnutý nebol.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Navrhovateľka v odvolacom konaní mala úspech. Náhradu trov odvolacieho konania neuplatňovala. Odporca v odvolacom konaní úspech nemal. Preto aj keď by navrhovateľke v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. patrila náhrada trov konania, tak krajský súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tieto si v odvolacom konaní neuplatňovala.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.